

[Første næstformand.]

stitut om, at der af folketinget må blive udpeget 2 medlemmer til realkreditinstituttets rådgivende repræsentantskab for de kommende 4 år.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om nedsettelse af et udvalg vedrørende forsvarets og politiets efterretnings tjenester.

Som det flere gange er kommet til udtryk i det høje ting, bl. a. i beretningen af 2. juni 1970 fra udvalget om eventuel rigsretssag i forbindelse med efterretningstjenesternes virksomhed, består der mellem folketingets nuværende partier enighed om, at en efterretnings- og varslingstjeneste er nødvendig af sikkerhedsmæssige grunde, og at der må gives efterretningsvæsenet de fornødne arbejds muligheder.

Dette indebærer efter sagens natur, at en meget væsentlig del af den virksomhed, der udføres af forsvarets og politiets efterretnings tjenester, må foregå, uden at offentligheden kan få kendskab dertil. Med det foreliggende lovforslag ønsker regeringen at tilvejebringe et organ, som på offentlighedens vegne får adgang til at følge dette arbejde.

Jeg finder anledning til at understrege, at det ikke med forslaget er regeringens hensigt at unddrage sig det retlige og politiske ansvar for efterretnings tjenesternes virksomhed. Det er fortsat kun vedkommende minister, som vil kunne give efterretnings tjenesternes instruktioner om arbejdets udførelse, og han vil fortsat have det fulde ansvar for virksomheden. Heraf følger også, at ministeren har ansvaret for, hvilke oplysninger der meddeles det foreslåede udvalg.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af retsplejeloven og myndighedsloven. (Ændringer i rets- og politikredsinddelingen m. v.).

Forslaget tilsigter i første række en revision af den bestående rets- og politikredsinddeling. Efter forslaget vil antallet af

retskredse blive nedskåret fra 105 til 77 og antallet af politikredse fra 72 til 48.

Jeg skal indledningsvis gøre nogle almindelige bemærkninger, der gælder både ændringerne i rets- og politikredsinddelingen, og derefter nærmere omtale hver af de 2 ændringer.

Revisionen af rets- og politikredsinddelingen er blevet aktuel efter gennemførelsen af kommunalreformen, hvorved antallet af kommuner blev nedskåret fra knap 1.400 til 277. Kommunesammenlægningerne er i vidt omfang gennemført hen over de eksisterende rets- og politikredsgrænser.

Ved forslagens udarbejdelse er den kommunale inddeling lagt til grund, således at ingen kommune deles mellem flere retskredse eller flere politikredse. Dette har særlig betydning for samarbejdet mellem kommunerne og politiets stedlige ledelse. Det er endvidere tilstræbt, at grænserne for retskredsene og politikredsene i videst muligt omfang tilpasses hinanden, således at én politikreds omfatter én eller flere retskredse. Herudover er der taget hensyn til forskellige prognoser vedrørende befolkningsudviklingen og befolkningens tilknytning til bestemte områder.

Med hensyn til rets- og politikredsinddelingen i København, Frederiksberg og Københavns amt indeholder lovforslaget alene forslag om sammenlægning af Københavns og Tårnby rets- og politikredse. Jeg har fundet det rettest at udskyde en almindelig revision i dette område, indtil den kommende kommunale struktur er fastlagt.

I forbindelse med revisionen af retskredsinddelingen forøges antallet af dommere ved underretterne fra 159 til 171. Baggrunden herfor er den betydelige stigning i antallet af retssager, der har fundet sted i de senere år. Uanset denne betydelige stigning i sagsmængden har antallet af jurister, der har været beskæftiget ved domstolene i samme periode, på det nærmeste været konstant. Det har i de senere år været nødvendigt i stigende omfang at lade retsassessorer og dommerfuldmægtige beklæde retten i henhold til faste konstitutioner. Denne udvikling må — på baggrund af grundlovens og retsplejelovens forudsætning om, at dommerne selv behandler og pådømmer den væsentligste del af de egentlige retssager — anses for betænkelig. Ved forslagens udar-